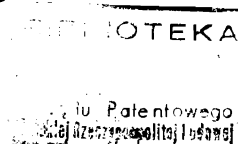

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

B02c, 18/06

Nr 3173.

Kl. 50 c 8.

Gerhard Prestel
(Dessau, Niemcy).

Krajarka do kości.

Zgłoszono 27 sierpnia 1923 r.
Udzielono 10 października 1925 r.

Znane tarcze do cięcia kości, posiadające dla osadzenia zazębionych lub gładkich nożów szczeliny w kierunku promieni, mają tę wadę, że odcięte kawałki kości zaciskają się w długiej szczelinie, przez którą przechodzi nóż, i zatykają ją, tak, że praca maszyny musi być często przerywana, co zmniejsza znacznie jej wydajność. Oprócz tego, cięcie kości zapomocą szerokich nożów wymaga znacznej siły napędowej, którą z trudnością można wytworzyć zapomocą rąk. Z tego powodu krajanie kości skutecznia się zapomocą specjalnych walców, składających się z par tarczowych i zaopatrzonych w oczyszczające urządzenia. Otrzymane zapomocą nich skrawki kostne można dawać jako pożywienie ptactwu tylko po zmieszaniu go, tak samo jak zmie-

nego zboża, z ziemniakami lub inną jarzyną, podczas gdy gruboziarnisty, względnie cienko krajany pokarm kostny zjada ptactwo chętnie, nawet gdy nie jest on zmieszany z innym pokarmem, więc nadaje się lepiej na pożywienie dla ptactwa.

Wielkość skrawków kostnych ma znaczenie przy wytwarzaniu z kości odwarów spożywczych. Bo podczas gdy odwar, wygotowany z wiórów kostnych, jest bardzo mętny, gdyż zawiera pył kostny, to odwar, wygotowany ze skrawków kostnych, jest jaśniejszy, gdyż nie zawiera pyłu. W celu uzyskania z kości skrawków drobnych i cienkich, bez odłamków i przy małym zużyciu siły, stosuje się krajarkę do kości według wynalazku, z tarczą krającą o wykrojach podobnych, jak w ruszcie, w któ-

rych są odpowiednio ustawione wąskie noże strugające tak, że strefa cięcia któregośkolwiek noża dotyka strefy cięcia następnego noża lub też w nią wchodzi.

Krajarkę według wynalazku przedstawiono, jako przykład, na załączonym rysunku, przy czym fig. 1a wskazuje jej widok z przodu, gdzie poszczególne wąskie noże strugające są osadzone w tarczy wzdłuż linii, wznoszącej się spiralnie; fig. 1b przedstawia takie wykonanie tarczy, w której wąskie noże są rozmieszczone wzdłuż takiej linii krzywej, że otrzymują siły, odpowiednie do wykonywanej przez każdy z nich pracy.

Fig. 2 przedstawia widok krajarki z góry z tarczą, zaopatrzoną w wykroje, fig. 3a przedstawia płaską tarczę, a fig. 3b tarczę wypukłą. Obie tarcze posiadają pochylone występy n i kryzy c . W obie tarcze można założyć, jak wskazuje fig. 3a, noże rozwidlone i odpowiednio je ustawić. Nóż a jest rozwidlony i płaski, nóż a_2 jest zaokrąglony i wydrążony; można mu również nadać kształt do cięcia płaskiego.

Jak wskazują fig. 1 i 2, tarcza r jest osadzona w zwykły sposób na obracającym się czopie z , umieszczonym w osłonie maszyny g . Na czop z nakłada się w zwykły sposób korba, zapomocą której można ręką z łatwością obracać tarczę.

Równie dobrze można tarczę, osadzoną na wale w osłonie maszyny, wprawiać w ruch zapomocą napędu pasowego.

Nowość polega na tem, że na tarczy znajduje się pewna ilość rusztowych żeber b i pochylonych występów n , rozmieszczonych wokoło czopa z wzdłuż linii spiralnej, jak wskazano na fig. 1 linjami punktowanymi, lub wzdłuż innej linii krzywej, jak wskazuje fig. 1b; do tych występów są przymocowane i odpowiednio ustawione zapomocą śrub rozwidlone noże a , a_2 , których poszczególne ramiona są tak ułożone między rusztami b , że strefa cięcia któregośkol-

wiek z nich dotyka strefy cięcia następnego noża lub nawet w nią wchodzi. Tarcza, wskazana np. na fig. 1, składa się z pięciu rozwidlonych nożów i jednego jednoramiennego noża a .

Pięć rozwidlonych nożów rozmieszczono np. wzdłuż linii spiralnej tak, że dwa pierwsze ramiona 1 i 3 ścinają skrawki z miejsc, oznaczonych punktowanymi kołami 1 i 3, ramiona nożów 2 i 4 — skrawki z kół 2 i 4, ramiona nożów 5 i 7, z kół 5 i 7, ramiona nożów 6 i 8 — z kół 6 i 8, ramiona nożów 9 i 11 — z kół 9 i 11, a nóż jednoramienny ścina skrawki w kole 10.

Większa ilość nożów, osadzonych na tarczy wzdłuż linii spiralnej lub innej krzywej, łatwiej i dokładniej skrawa z kości drobne części nadające się jako pokarm dla ptactwa.

Dla dokładniejszego skrawania kości jest celowem rozmieszczenie na tarczy pewnej liczby pojedynczych występów do umocowania nożów pod kątem około 45° , które są tak rozstawione, że skośnie pochylone ostrza nożów działają, jakby jedno ostrze, przechodzące przez całą powierzchnię rusztową.

Należy zaznaczyć, że ruszty, na które są nasadzone rozwidlone części nożów, nie koniecznie powinny być rozstawione wzdłuż linii spiralnej, lecz można je przestawiać w kierunku osi dowolnie lecz tak, by każdy nóż ciął ten tylko wiór z kości, jaki poprzedni nóż zostawił.

Kości x , jak wskazuje fig. 2, można zapomocą jakiegokolwiek znanego urządzenia przyciskać zlekka do nożów, umieszczonych na tarczy r , obracającej się między osłoną g a podporą o , gdyż może się zdarzyć, że niektóre noże nie trafiają na kość. Wreszcie grubościenna, w kształcie rusztu tarcza r może też mieć zastosowanie w znanych maszynach, rozcinających kości, z wypukłą tarczą cierną, o ile nada się jej także wypukły kształt i zaopatrzy w kryzę, aby

krajane kości pozostawały w obrębie pracującej tarczy, póki nie znajdą ujścia przez rusztu.

Ważnem jest jeszcze, aby następujące po sobie pojedyncze noże strugające, wchodzące lub sięgające aż do strefy cięcia następnego noża, można było przestawiać na skośnych występach n tarczy rusztowej r , w celu ich naostrzenia lub nastawienia na żadaną grubość cięcia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Krajarka do kości, znamienna tem, że posiada płaską lub wypukłą, zaopatrzoną w kryzę (c) tarczę rusztową z założonemi w nią nożami, które są tak ustawione na

powierzchni rusztu, że strefa cięcia któregokolwiek noża wchodzi w strefę cięcia następnego noża lub przynajmniej jej dotyka.

2. Krajarka według zastrz. 1, znamienna tem, że do umocowania pojedynczych nożów strugających na tarczy rusztowej służy szereg pochylonych występów.

3. Krajarka według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że stosowane do niej noże mogą być odpowiednio przestawiane, i każdy z nich posiada dwa lub więcej ostrzy, leżących obok siebie.

Gerhard Prestel.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

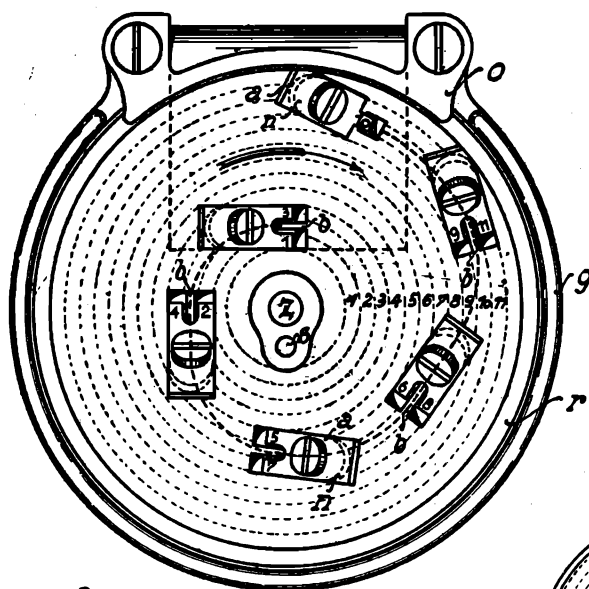

Fig. 1a

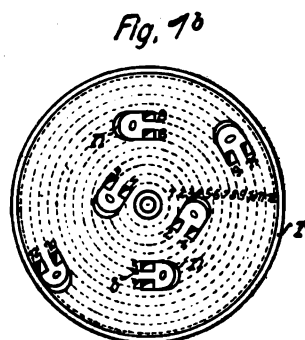

Fig. 1b

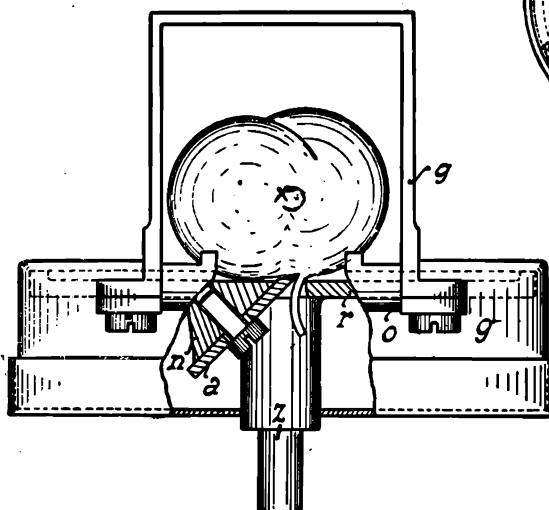

Fig. 2

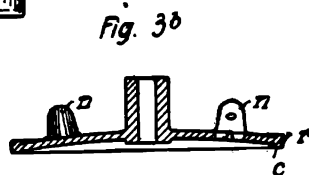

Fig. 3b

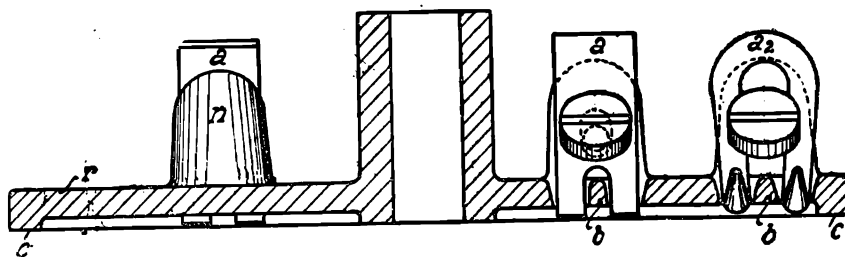

Fig. 3a